

การวิจัยและผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง ในประเทศไทย มีผู้ได้ทำการวิจัยไว้หลายเรื่อง เช่น ไฉยรัตน์ เปียมเพิ่มพูน ได้ทำการวิจัยในปี พ.ศ.๒๕๐๘ เรื่อง " การศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนคร " เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง และสำรวจทัศนคติ ความสนใจ และปัญหาของครูผู้สอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยออกแบบสำรวจครูและนักเรียน ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดพระนคร โดยมีตัวอย่างประชากรที่เป็นครู ๒๓ คนและนักเรียน ๒๓๑ คน พบว่าครูเห็นความสำคัญของวิชาหน้าที่พลเมือง และส่วนใหญ่จะเตรียมการสอนก่อนเข้าสอน ครูจำนวนมากใช้วิธีสอนแบบอธิบาย ให้นักเรียนฟังตลอดเวลา มีครูจำนวนน้อยที่ให้นักเรียนอ่านจากแบบเรียนอื่นนอกจากบทเรียนและนำมารายงานหน้าชั้น ปัญหาของครูคือ ขาดอุปกรณ์การสอน และไม่สามารถจะทำขึ้นใช้ด้วยตนเองได้ ส่วนนักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เพราะไม่มีกิจกรรมในการเรียน และเนื้อหาวิชาน่าเบื่อหน่าย ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าครูควรศึกษาวัตถุประสงค์ในการสอนวิชานี้ให้เข้าใจชัดเจนก่อนสอน และควรศึกษาความสนใจของเด็กวัยนี้ด้วย

เช่นเดียวกับ ศิริมา พอค้า ได้ทำการวิจัยในปี พ.ศ.๒๕๑๐ เรื่อง

๑. ไฉยรัตน์ เปียมเพิ่มพูน, "การศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘).

๒. ศิริมา พอค้า, "ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครที่มีต่อวิชาหน้าที่พลเมือง" (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐).

"ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครที่มีต่อวิชาหน้าที่พลเมือง" เพื่อสำรวจทัศนคติและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง ตลอดจนปัญหาในการเรียนวิชานี้ โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาหน้าที่พลเมือง ทั้งนี้เนื่องจากการสอนของครู เนื้อหาวิชาและแบบเรียนไม่น่าสนใจ นักเรียนมีปัญหาในการเรียนคือ ครูสอนไม่ค่อยเข้าใจ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ในการสอนครูควรให้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นแก่นักเรียน และการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๑๒ วนิกา ชนศุภานุเวช^๑ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจแนวความคิดและความสนใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๑๒" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและเปรียบเทียบ แนวความคิดและความสนใจของนักเรียนระดับชั้นต่าง ๆ ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับประชาธิปไตย โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๓๕๕ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีแนวคิดเป็นประชาธิปไตย และเมื่อเปรียบเทียบในระหว่างชั้นก็ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรแทรกแนวความคิดเรื่องประชาธิปไตยไว้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นให้มากที่สุด และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องต่อเนื่องกันไปอย่างมีความหมาย

^๑วนิกา ชนศุภานุเวช, "การสำรวจแนวความคิดและความสนใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๑๒" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒).

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ คุณนิ ยนต์เจริญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาลักษณะ และคุณภาพของแบบเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมีวัตถุประสงค์ประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะ และคุณภาพของแบบเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของครู และนักเรียนเกี่ยวกับแบบเรียนที่ใช้อยู่ในสถานศึกษา เนื้อหาและความนิยมของผู้ใช้แบบเรียนนั้น โดยใช้แบบสอบถามครูผู้สอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ๕๐ คน และนักเรียน ๕๕๐ คน จากโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ รวม ๒๐ โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ลักษณะของแบบเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองที่เป็นที่ยอมรับต้องมีภาพประกอบ เนื้อหาเหมาะกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน มีกิจกรรมเสนอแนะ และควรมีบรรณานุกรมควย เพื่อทำการค้นคว้าต่อไป ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า หัวหนาสายวิชา และครูผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกแบบเรียน และรู้แหล่งวัสดุในการค้นคว้า

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ สมจิตร์ วัฒนคุลัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำแนกตามเพศและประเภทของโรงเรียน เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมและมีมัธยมศึกษาสายสามัญ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชายหญิงโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดี เฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ๆ

คุณนิ ยนต์เจริญ, "การศึกษาลักษณะและคุณภาพของแบบเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).

สมจิตร์ วัฒนคุลัง, "ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีของนักเรียนชั้น มศ.๓" (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕).

ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันและสภาพแวดล้อมภายในบ้านช่วยส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองที่ดีได้ดีกว่ากลุ่มอื่น ๆ คอย ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าทางโรงเรียนและครูต้องพยายามจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ให้ช่วยส่งเสริมนักเรียนให้มีโอกาสฝึกฝนเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดี การสอนของครู ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม แสดงความคิดเห็นฝึกหัดคนควา ตลอดจนการจัดเด็กไปประชุมชนด้วย

ในปี พ.ศ.๒๕๑๕ พูลสุข เรื่องไทย ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" ทั้งนี้เพื่อที่จะศึกษาการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูสอนวิชาหน้าที่พลเมืองจำนวน ๒๐ คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ๓๐๐ คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญในกรุงเทพมหานครและได้ทำการสังเกตการสอนของตัวอย่างประชากร เป็นเวลา ๓๘ ชั่วโมง ผลการวิจัยปรากฏว่า การเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ยังไม่มีประสิทธิภาพพอ เพราะส่วนใหญ่ครูใช้วิธีสอนแบบบรรยาย นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและแก้ปัญหาเท่าที่ควร การค้นคว้าเพิ่มเติมก็มีน้อย ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาหน้าที่พลเมืองให้ทันสมัย และครูควรพยายามปรับปรุงตนเองด้วยการหาความรู้เพิ่มเติมทั้งวิชาการ และวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่า ผู้ปกครอง องค์กร และสถาบันต่าง ๆ ควรถือเป็นความรับผิดชอบร่วมกันกับโรงเรียนในการสร้างพลเมืองดี

ในปี พ.ศ.๒๕๑๖ ดวงมล วานิช^๗ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิตต่อการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง" โดยมีวัตถุประสงค์

^๖ พูลสุข เรื่องไทย, "การสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๕).

^๗ ดวงมล วานิช, "ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิตต่อการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖).

ประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิตต่อการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในค่านี้อาหาวิชา วิธีการสอนของครู อุปกรณ์และกิจกรรมที่ครูใช้ประกอบ ตลอดจนเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเนื้อหาวิชาหน้าที่พลเมืองตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นทุกเรื่อง แต่อยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการที่จะให้มีการสอนเรื่องการเปรียบเทียบ การปกครองระบอบประชาธิปไตย กับสังคมนิยม และคอมมิวนิสต์ วิธีการสอนของครูที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือการที่ครูนำเอาเหตุการณ์ปัจจุบันเข้ามาเกี่ยวข้องกับบทเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า วิชาหน้าที่พลเมืองเป็นวิชาที่ช่วยให้เข้าใจสิทธิเสรีภาพ และหน้าที่ของตน มีนักเรียนร้อยละ ๓๘.๙ ที่ไม่ชอบวิชาหน้าที่พลเมือง เพราะเห็นว่าเนื้อหาไม่ทันสมัย และวิธีการสอนของครูน่าเบื่อหน่าย

และในปี พ.ศ.๒๕๑๗ ปรียานุช ลากเจริญ ใต้ทำการวิจัยเรื่อง "การเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสำรวจปัญหาที่ครู นักเรียนประสบ ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร แบบเรียน การเรียนการสอน วิชาหน้าที่พลเมือง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ผลการวิจัยปรากฏว่า วิธีสอนที่ครูใช้บ่อยที่สุดคือบรรยาย การอธิบายประกอบการซักถาม การค้นคว้า ประกอบการเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และฝึกแก้ปัญหาโดยการอภิปราย ปัญหาสำคัญของครูคือ โรงเรียนไม่สามารถจัดหาแหล่งค้นคว้า หนังสืออ่านประกอบ เอกสารทางวิชาการ ตำรา และอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน

๑. ปรียานุช ลากเจริญ, "การเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย", (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗).

ให้กับครูและนักเรียนได้เพียงพอ ปัญหาของนักเรียนคือเนื้อหาวิชาไม่น่าสนใจ ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามที่ต้องการ ผู้วิจัยได้เสนอแนะวิชา หลักสูตรวิชาหน้าที่พลเมือง ควรจะได้รับการปรับปรุงให้มีคุณภาพ และทันสมัย และเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน โดยคำนึงถึงวุฒิภาวะของนักเรียนด้วย

ในต่างประเทศได้มีผู้วิจัยและมีผลงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ดังนี้ ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ วิลเลียม แทมบูรีโน (William Tamburino) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นพลเมืองที่ว่า เด็กที่จบโรงเรียนมัธยมไปแล้วนั้น ยังมีความรู้ในเรื่อง สิทธิและหน้าที่ของตนต่อสังคมและบุคคลอื่นน้อยมาก ก่อให้เกิดปัญหาการเพิ่มของอาชญากรรม และการกระทำผิดกฎหมายต่าง ๆ ผู้เขียนได้เสนอแนะว่า เหตุที่เป็นเช่นนั้น อาจเป็นเพราะสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นพลเมืองคือในห้องเรียน ไม่สอดคล้องกับชีวิตนอกโรงเรียน ทำให้สิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว เป็นเหมือนประสบการณ์หลอก ๆ ดังนั้นการสอนความเป็นพลเมืองดี จะให้นักเรียนเรียนจากแบบเรียนอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีการปฏิบัติด้วย โรงเรียนต้องสนับสนุนการสอนที่ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มด้วยความภาคภูมิใจในห้องเรียนให้นักเรียนได้มีโอกาสรวมจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยใช้ห้องเรียนเป็นเสมือนห้องทดลอง และนำแหล่งวิทยากรในชุมชนเข้ามาในโรงเรียน แต่อย่างไรก็ตามโรงเรียนควรจัดโอกาสให้นักเรียนได้ไปสู่เหตุการณ์จริง ๆ ที่กำลังเป็นอยู่ เพื่อเตรียมนักเรียนให้สามารถดำเนินชีวิตตามวิถีทางประชาธิปไตย ตามที่ชุมชนต้องการ โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาควรได้รับการเตรียมให้มีความรับผิดชอบในสังคมให้มาก เพราะกำลังก้าวไปสู่โลกของ *ผู้ใหญ่*

*ที่งาน ๒๖๖๓ กรุงเทพฯ และ อ. วิจัยของ ๑๐ วิชา
กำลังคน ได้วิจัยได้*

๕. William Tamburino, "Citizenship Education," The Social Studies, Vol.27, No.6 (November, 1966), 245 - 47.

ผู้ใหญ่ ถ้าเขาไม่มีโอกาสที่จะฝึกฝนแล้ว ความรับผิดชอบต่อสังคมก็ไม่อาจจะเกิดขึ้นได้

ต่อมา วินน์^{๑๐} (Winn) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Case Study

Reform Movement in American Civic Education: Educational Implication of Political Apathy" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างความเฉื่อยชา การขาดความสามารถและขาดความสอดคล้องทางการเมือง กับลักษณะขบวนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองที่ประสบความสำเร็จ โดยพิจารณาจากสภาพที่เป็นจริงทางสังคมวิทยาการเมือง (Political Sociology) ทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในการใช้วิธีศึกษาเฉพาะเรื่อง (Case study) มาสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยปรากฏว่า การสอนวิชาหน้าที่พลเมือง ประสบความสำเร็จ ในอันที่จะสร้างความเข้าใจถึงความหมายของคำว่า ประชาธิปไตยในแง่ของการนำไปปฏิบัติจริง ๆ และยังพบว่า ความเฉื่อยชาและการขาดความรู้ความสามารถในทางการเมือง มีสาเหตุใหญ่มาจากระบบการเรียนที่ไม่อาจเร้าและสร้างความต้องการที่จะเรียนรู้จากการปฏิบัติในชีวิตจริง ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า การเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายโต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องการเมืองที่กำลังเป็นอยู่ เพราะในชีวิตจริง ความกดดันทางสังคมที่เน้นให้มีการยอมตาม ถ้าหากนักเรียนไม่เคยได้รับการฝึกฝนมาแล้ว ก็จะทำให้ขาดความคิดวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการปกครอง

๑๐.

Winn, I.Jay. " The Case Study Reform Movement in American Civic Education : Educational Implications of Political Apathy," Dissertation Abstracts International, Vol. 27, No.1 (July, 1966), p.60.

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ เอเมน^{๑๑} (Ehmen) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Analysis of Effects of Qualitative and Quantitative Educational Variables upon the Political Socialization of High School Students," โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อความคิดเห็นทางการเมืองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School) ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่เรียนในชั้นเรียนที่ไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นจะมีลักษณะความรับผิดชอบต่อนานาชาติของพลเมืองน้อยกว่าเด็กที่เรียนในชั้นที่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น มีโอกาสอภิปรายในห้องเรียน เนื่องจากเด็กที่มีโอกาสเรียนกับครูที่ใช้การสอนแบบสืบสวนอย่างมีเหตุมีผล (Critical Inquiry) จะมีโอกาสถกเถียงแสดงความคิดเห็น อภิปรายปัญหาพร้อมกับครูหรือเพื่อน ๆ เด็กได้รับความรู้กระจ่างชัดจะช่วยให้เขามีลักษณะของพลเมืองที่ดีสมบูรณ์

คลูโบก^{๑๒} (Clubok) ได้ทำการวิจัยในปี ค.ศ. ๑๙๖๙ เรื่อง "The Use of Critical Thinking By Twelfth Grade Civics Teachers, in the Detroit Public Schools" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ความคิดอย่างมีเหตุมีผล (Critical thinking) ของครูผู้สอนวิชาหน้าที่พลเมือง ระดับชั้น ๑๒ ของโรงเรียนมัธยมในเมืองดีทรอยท์ (Detroit) ตลอดจนวิธีการสอนการเตรียมความรู้ทางการค้าวิชาการ และกิจกรรมทางวิชาชีพที่ให้ประโยชน์ใน

^{๑๑}. Lee, H. Ehmen, "An Analysis of the Effects of Qualitative and Quantitative Educational Variables upon the Political Socialization of High School Students," Paper delivered at annual meeting of the American Political Science Association, (September, 1968), p.3-7.

^{๑๒}. Clubok, A. Sheldon, "The Use of Critical Thinking By Twelfth Grade Civics Teachers in the Detroit Public schools," Dissertation Abstract International, Vol-3, No.9 (March, 1970), p.3629-A.

การสอนเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีเหตุมีผล ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้เทคนิคและวิธีสอนที่จะสนับสนุนให้เกิดการคิดอย่างมีเหตุมีผล ส่วนกิจกรรมทางวิชาชีพและภูมิหลังทางการศึกษามีผลต่อครูในการเน้นวัตถุประสงค์เรื่องการใช้การคิดอย่างมีเหตุมีผลในบทเรียนของตน ผู้วิจัยได้แสดงความคิดเห็นว่า ในการปฏิบัติจริง ๆ ครูผู้สอนวิชาหน้าที่พลเมืองส่วนใหญ่ที่สอนชั้น ๑๒ ในโรงเรียนมัธยมในเมืองสีทรอยท์ ยังไม่ได้เน้นวัตถุประสงค์เรื่องนี้ และไม่ได้ใช้วิธีสอนเทคนิคการสอนให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย